

РЕШЕНИЕ

№ 7334

гр. София, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6885** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, представлявано от С. П. П. срещу Решение № Т-26-00-209 от 08.07.2022г. на главен секретар на Министерство на туризма, в частта, с която е отказан достъп до обществена информация по т.2 от заявление вх. № Т-26-00-209/14.06.2022г.

Жалбоподателят твърди, че постановеният акт е неправилен и необоснован, а търсената със заявлението информация е обществена по см. на чл.2, ал.1 и чл.11 от ЗДОИ, като отказът за предоставянето ѝ противоречал на целта на закона. Съгласно чл.31, ал.5 от ЗДОИ, не е било необходимо да се иска съгласие на трето лице „Парадайз Тур“ ЕООД, тъй като търсената информация била с надделяващ обществен интерес по см. на чл.37, ал.1, т.2 във вр. §1, т.6 от ДР на ЗДОИ. Плащането на сумите за дължими данъци, такси и режийни разноски било нормативно установено, като нямало значение, че това не е било изрично предвидено в Заповед № Т-РД-16-169/26.04.2022г. на министъра на туризма.

В проведеното открито съдебно заседание на 04.11.2022г. жалбоподателят се представлява от адв. Х. М., която моли да бъде отменен оспорения акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Подробни правни съображения са развити в писмени бележки от 17.11.2022г. Претендира присъждане на разноски в размер на сумата от 290.00 лева.

Ответникът- главен секретар на Министерство на културата, чрез процесуалният си представител юрк. М. Х. оспорва жалбата. В писмен отговор от 06.10.2022г. излага, че решението е законосъобразен акт, постановен в съответствие с нормите на материалния закон. Касаело се за тръжната процедура за отдаване под наем на морски плаж и по отношение на предоставянето на изискуемите документи в чл. 57, ал. 1 от ППЗДС, а именно дължимите данъци, такси и режийни разноски, това правило било неприложимо, тъй като договора за наем е сделка на управление, при която няма разпоредителен ефект, респективно липсва транслативен такъв по отношение на собствеността. Дружеството „Парадайз Тур“ ЕООД е изпълнило изискванията на чл. 57, ал. 1, предл. 1 от ППЗДС, предвид факта, че е заплатена разликата между наемната цена и депозита в срок и е сключен договор за наем, като този факт е отразен надлежно в договора за наем в т. 4. 2. Ето защо, ответникът счита, че заплащането на цената е необходимо и достатъчно условие да се сключи договора и в този смисъл исканите по т. 2 от заявлението копия на документи „дължими данъци, такси и режийни разноски“ не са сред изискуемите елементи от фактическия състав, за да се сключи договор за наем, респективно не фигурират като изискуеми документи, за да бъдат предоставени от наемателя, съгласно цитираната заповед. По отношение на изложеното от жалбоподателя твърдение за надделяващ „обществен интерес“, ответникът посочва, че след като е предоставен договора за наем, който съдържа информация, че на 03.05.2022 г. от наемателя е заплатена цената, фактическото предоставяне на копие от документа удостоверяващ факта на плащане на сумата не допринася за повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект - Министерството на туризма в контекста на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. По своята същност документът удостоверяващ плащането е свързан с оперативната подготовка по осъществяване на процедурата по отдаване на под наем на морски плаж, т.е. по своята същност е частноправен документ и като такъв, няма самостоятелно значение и касае договорни отношения, поради което не се ползва с характеристиките на обществена информация по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Изтъкнатите доводи от страна на жалбоподателя за наличие на надделяващ обществен интерес били ирелевантни, касаещи фактическо предоставяне на исканите документи за дължими данъци, такси и режийни разноски. Жалбоподателят се домогвал да използва реда предвиден по ЗДОИ за снабдяване с документи, които да ползва по вече образувано адм. дело № 4442/2022 г., 23 състав на АССГ с предмет обжалване на тръжната процедура за отдаване под наем на морски плаж. В този смисъл счита, че не са налице признаците на понятието „надделяващ обществен интерес“ по смисъла на § 1, т. 6 ДР на ЗДОИ, за да бъде предоставен документ за заплащане на съответната цена. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по подадено писмено заявление вх. № Т-26-00-209/14.06.2022г. от „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД до министъра на туризма с искане да бъде предоставена по електронен път следната обществена информация: Във връзка с проведен търг за отдаване под наем на объект-

изключителна държавна собственост, представляващ морски плаж „Къмпинг К.“, [община], област Б. и определения със Заповед № Т-РД-16-169/26.04.2022г. за спечелил участник този търг „Парадайз Тур“ ООД, дали това дружество е внесло съответната цена, дължими данъци, такси и режийни разноски по чл.57, ал.1 във вр.чл.13, ал.5 от ППЗДС, както и да се представят копия от документите, удостоверяващи тези плащания.

Със Заповед № Т-РД-16-128/28.03.2022г. на министъра на туризма е било наредено да се проведе търг с тайно наддаване за отдаване под наем на обект – изключителна държавна собственост, обособена част от крайбрежната плажна ивица, представляващ морски плаж „Къмпинг К.“, [община], област Б.. Определена е била началната тръжна цена, срок за наемното правоотношение, условията към кандидатите, утвърдена е тръжната документация.

Със Заповед № Т-РД-16-169/26.04.2022г. на министъра на туризма за спечелил проведения търг е определен „Парадайз Тур“ ЕООД, представлявано от К. М., като е разпоредено в 14 дневен срок от влизане в сила на акта да се внесе едногодишната наемна цена. Жалбоподателят „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, представлявано от С. П. П. не е бил допуснат до участие в търга, като е посочено, че той е представил документи, които не отговарят на условията на тръжната документация.

С оспореното Решение № Т-26-00-209 от 08.07.2022г. на главен секретар на Министерство на туризма е отказано да се предостави на искателя горепосочената информация- копия от документи за извършено плащане на наемната цена, данъци, такси и режийни разноски, защото това не представлявало обществена информация по см. на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, както и такива документи не били сред изискуемите по Заповед № Т-РД-16-169/26.04.2022г. на министъра на туризма. Документът удостоверяващ плащането бил свързан с оперативната подготовка по осъществяване на процедурата по отдаване под наем на морски плаж, т.е. по своята същност бил частноправен документ, касаещ договорни отношения. „Парадайз Тур“ ЕООД е внесло едногодишната наемна цена за обекта, като е бил сключен договор за отдаване под наем на морския плаж „Къмпинг К.“, [община], област Б..

Относно компетентността на издателя на акта по делото е представена Заповед № Т-РД-16-11/14.01.2022г. на министъра на туризма.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения за това срок, от лице, което има правен интерес от оспорването / чл.147 АПК/, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, представлявано от С. П. заявление по реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Министерство на туризма е задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред,

народното здраве и морала.

Съгласно Решение № 7 от 4 април 1996г. по к.д. № 1 от 1996г. на КС на РБ: „правото да се търси, получава и разпространява информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията принадлежи на всеки - физически и юридически лица, и защитава както интереса на личността, така и интереса на обществото да бъдат информирани. От друга страна, чл. 41, ал. 2 от Конституцията гарантира на гражданите достъп до информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес. /.../ Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественостнозначима информация. Съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. То включва задължение на държавните органи да публикуват официална информация, както и задължение да се осигурява достъп до източници на информация. Неговото ограничаване на основанията, посочени в изр. 2, изисква установяване по законодателен път на обстоятелствата, които се отнасят до съображения за национална сигурност или защита на обществения ред. Това се отнася и до основанията, на които може да бъде отказвана информация на гражданите от страна на държавни органи или учреждения съгласно чл. 41, ал. 2 от Конституцията. Правото, установено в тази разпоредба е лично. То се свързва с обоснован законен интерес на гражданите, а ограничаването му - със създаването на законова регламентация на хипотезите, в които информацията съставлява държавна тайна или друга тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. В случая потърсената и отказана информация има характера на обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот в страната. С оглед търсената от „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, представлявано от С. П. информация се установи, че тя е и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ/. Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези в двугодишен срок от създаването ѝ /чл.13, ал.3 от ЗДОИ/.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон /чл. 7, ал. 1 и чл. 9, ал. 2 от с.з./, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 от с.з.– когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Административният орган не е

изследвал предпоставките по смисъла на чл.37, ал.1 от ЗДОИ във вр.чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ, като изложените от него мотиви са неясно формулирани и противоречиви.

Поисканата обществена информация е от водещо значение за жалбоподателя, за да си състави мнение дали са спазени разписаните правила в ЗУЧК и ЗДС. Жалбоподателят е бил участник в процедурата по провеждане на търг с тайно наддаване за отдаване под наем на обект- морски плаж „Къмпинг К.“, [община], област Б..

Съгласно чл.5 ал.1 и ал.2 от ЗУЧК „физическите и юридическите лица имат право на информация за предвижданията на устройствените планове и за инвестиционните дейности, осъществявани на територията на Ч. крайбрежие. Информацията се предоставя по реда на ЗДОИ и чрез интернет страницата на съответната община. Актовете и действията на централните и териториалните органи на изпълнителната власт, свързани с развитието и устройството на Ч. крайбрежие, са публични и не представляват класифицирана информация, с изключение на тези, които са свързани с националната сигурност и отбраната на страната“.

Съгласно чл.7, ал.5 от ЗУЧК, отдаването под наем се извършва чрез търг при условията и по реда на ППЗДС, доколкото с този закон не е предвидено друго. По см. на чл.13 ППЗДС , търгът се открива със заповед на министъра, на областния управител или на ръководителя на ведомството, в която се определят неговите условия, а той се провежда по реда на глава пета и приключва със заповед, с която се определят лицето, спечелило търга и наемната цена. Въз основа на заповедта се сключва договор за наем. Съгласно чл. 57, ал.1 от ППЗДС, спечелилият търга участник е длъжен да внесе цената, дължимите данъци, такси и режимни разноски в 14-дневен срок от влизането в сила на заповедта.

В настоящия случай по отношение на искането на заявителя за предоставяне на копия от документи за платени от „Парадайз Тур“ ЕООД данъци, такси и режимни разноски, ответникът е бил длъжен изрично да посочи в акта, дали такива документи съществуват и са налични в преписката. Ако такива документи не са били изискуеми, респ. не са били представени от спечелилия кандидат, органът е следвало да уведоми жалбоподателя в 14 дневен срок, че не разполага с исканата информация- чл.33 ЗДОИ.

Във връзка с искането за предоставяне на информация за платена наемна цена от „Парадайз Тур“ ЕООД, в т.ч. и документ за извършеното плащане, в мотивите на акта е изложено, че тя няма самостоятелно значение, свързана е с оперативната подготовка по осъществяване на процедурата по провеждане на търга и е частноправен документ.

Събраните в административното производство писмени доказателства, представляват такива с отделно /независимо/ правно значение и под никаква форма не могат да се определят като като мнения, становища, анализи, доклади, справки и т.н, които имат несамостоятелно значение. Спечелилият търга участник е длъжен да внесе наемната цена в 14 дневен срок от влизане в сила на заповедта. След представяне на надлежни документи за платена цена, се сключва и договор за наем с „Парадайз Тур“ ЕООД. В хипотеза на неплащане на цената в срок може да прекрати търга или да определи за наемател участника, предложил следващата по размер наемна цена. За жалбоподателят съществува правен интерес да узнае на коя дата и в какъв размер е платена от другия участник наемната цена, респ. дали е спазен срока по чл.57, ал.1 във вр. чл.13, ал.3 от ППЗДС. Жалбоподателят има право да се информира относно взетите управленски решения и да си състави мнение за тяхната обоснованост,

целесъобразност и законосъобразност.

Освен, че исканата информация е с отделно и независимо правно значение, ответната страна не е съобщила при произнасянето си и разпоредбата на чл.13, ал.4 от ЗДОИ, според която „достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес“.

В оспореното решение няма никакви аргументи относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 ДР на ЗДОИ, касаещ приложението на чл. 13, ал.4 ЗДОИ, при съществуването на който се предоставя исканата обществена информация. Преценката дали е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал.4 ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт, органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 ЗДОИ.

Съгласно §1, т.6 от ДР на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; когато е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект.

Липсата на анализ и несъобразяване с посочените правни норми, респ. липсата на конкретни и ясни мотиви, оборващи презумпцията по § 1, т.6 от ДР на ЗДОИ, представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ. Презумпцията за съществуването на обществения интерес означава предварително приемане на нещо за вярно до доказване на противното. По тази причина позоваващият се на този текст не е длъжен да доказва съществуването на обществен интерес /чл. 14, ал. 2, т. 3 от ЗДОИ/. Онзи, който твърди обратното, е длъжен да го докаже, което в случая не е изпълнено от ответната страна.

Съгласно разпоредбата на чл.13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, уредени посочената ал. 2 на същата норма. Същата предвижда възможност за ограничаване на достъпа до такава информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. Поисканата от жалбоподателя информация обаче не попада в

обхвата на посоченото ограничение / чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ/, тя е служебна обществена информация по см. на чл.11 от ЗДОИ и следва да бъде предоставена от задължения субект. Изрично чл.13, ал.4 от ЗДОИ предвижда, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, като задължение на органа е да извърши преценка за съществуването на такъв интерес, което в случая не е направено.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е основателна и доказана и следва да бъде уважена, а решението от 08.07.2022г. на главен секретар на Министерство на туризма отменено, защото е издадено в противоречие с материалния закон и неговата цел /чл. 146, т.4 и т.5 от АПК/. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ административният орган дължи ново произнасяне по заявлението и предоставяне на търсената информация в пълен обем, като следва да бъде спазен и срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ.

Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения се споделят от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна последици.

При този изход на спора основателно е искането на „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, представлявано от С. П. П. за възстановяване на направените разноски, които са доказани в размер на сумата от 290.00 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, *Административен съд София-град*, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Т-26-00-209 от 08.07.2022г. на главен секретар на Министерство на туризма, в частта , с която е отказан достъп до обществена информация по т.2 от заявление вх. № Т-26-00-209/14.06.2022г. по жалбата на „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“

ЕООД, представлявано от С. П. П., *като*:

ВРЪЩА административната преписка вх. № Т-26-00-209/14.06.2022г. на главен секретар на Министерство на туризма за предоставяне на информацията по т.2, съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

ОСЪЖДА Министерство на туризма с адрес: [населено място], [улица] да заплати на „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, представлявано от С. П. П., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], вх.А, ет.1 сумата от 290.00 /двеста и деветдесет/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ.

Съдия: